

■ DIETARIO ■

O uso literario do galego

ALFREDO CONDE

E quitareime outro pesiño de enriba? Porque eu sonlles partidario do galego atado e ben atado como non podía ser menos, que nesto das normativas ortográficas millor é que se saiba quen é quen dende o principio e pra min teño que estas, que non outras cuestións, admítenlle moi poucas democracias. Ademais o meu estómago estalle agradecido á miña fala, poisque gracias a ela tamén como; exactamente igual que o fai calquera escritor de calquera lugar do mundo ó facer uso do seu idioma; exactamente igual que calquera profesor de lingua e literatura galega que lle aprenda ós seus alumnos os rudimentos da súa asignatura. O que xa non sospeitaba eu é que o meu galego, a miña fala, sexa anémica ó tempo cá de moitos dos meus colegas, poisque non pensan o mesmo por aí adiante. Vaia por Deus.

Do que xa non estou eu tan seguro é de que o uso literario do galego renda boas remuneracións ós escritores: pero iso non é culpa do galego e ten máis que ver coa comercialización dos libros, co público lector e coas traducións feitas a outras linguas, entre outras razóns.

Home, é certo que teño escrito en castelán, agora mesmo acabo de facelo pra un xornal madrileño e mesmo unha vez presentei unha novela a un premio convocado pra novelas escritas nesa outra lingua que tamén é a miña, poisque senón as colectividades, si, cando menos, os individuos podemos ser bilingües. Ademais non debeu ser grande pecado: cando se trata de completar un estipendio, de obter unha remuneración que necesitas, fan o mesmo os abogados nacionalistas radicais ó defende-los seus preitos en castelán. Se fora tan grave, coido que xa se terían inmolado nalgunha ara. Nin a esa nin a ningunha pira funeraria na que se consuma a nosa fala coa convivencia das normativas ortográficas seguintes: a da Real Academia Galega-Instituto da Lingua Galega, por unha banda, e as da Asociación Socio-Pedagóxica Galega e mais as da Associação Galega da Língua, pola outra. ¿Cantas en total? Os interesados no tema poden le-la **Proposición de Lei do Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego (BNG)** no **BOPG** nº 260 de 11.4.1992 e verán debidamente ampliado o disparate ó que algúns cancérberos, comedores do galego, estómagos agradecidos, seica practicantes dun galego autoanémico nos opuxemos, é dicir, a maioría. O que tan mal sentou a unha dama ilustre que debeu pensar que a cousa ía con ela e o seu partido e non, que ía coa proposición de tal dislate.